



NORGES HØYESTERETT

Den 29. juni 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Normann, Bergsjø og Berglund i

HR-2018-1290-U, (sak nr. 18-096988SIV-HRET),

A (advokat Gunn Kathrine Stangvik)

mot

B

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke over kjennelse om tvangsbot for manglende gjennomføring av samværsavtale, jf. barnelova § 65.
- (2) B og A har sammen tvillingene C og D, født 00.00.2009. Partene har vært i en konflikt vedrørende spørsmålet om fars samvær med barna som har vedvart over mange år og blitt behandlet i rettssystemet flere ganger. De inngikk 24. april 2017 rettsforlik i Hålogaland lagmannsrett, som blant annet innebar at dagsamvær med far skulle utøves med tilsyn av offentlig oppnevnt person, jf. barnelova § 43a, jf. forskrift om samvær med tilsyn etter barnelova §§ 6 flg.
- (3) Den 11. juli 2017 begjærte A for første gang rettens kjennelse om tvangsfullbyrdelse av rettsforliket om samværsrett, jf. barneloven § 65. Alta tingrett kom i kjennelse 17. november 2017 til at begjæringen ikke skulle tas til følge, under henvisning til at det på daværende tidspunkt ble ansett som "umulig" å gjennomføre samværet, da det ikke var kommet på plass en offentlig tilsynsperson.
- (4) Far fremsatte ny begjæring 25. januar 2018.
- (5) Alta tingrett avsa 2. mars 2018 kjennelse med slik slutning:

"1. B pålegges for et tidsrom av 6 – seks – måneder fra forkynningen av denne kjennelsen å betale til statskassen en tvangsbot på 500 – femhundre – kroner for hver gang A ikke får utøve samværsrett med sine døtre i henhold til rettsforlik 24. april 2017.

2. Sakskostnader tilkjennes ikke."

- (6) B anket til Hålogaland lagmannsrett, som 28. mai 2018 avsa kjennelse med slik slutning:
1. **Begjæring om tvangsbot tas ikke til følge.**
 2. **Sakskostnader tilkjennes ikke."**
- (7) Det fremgår av avgjørelsen at offentlig tilsynsperson ble oppnevnt 17. april 2018, altså i tidsrommet mellom tingrettens og lagmannsrettens behandling av saken.
- (8) *A* har anket til Høyesterett. Anken er opplyst å gjelde lagmannsrettens saksbehandling. Det er anført at lagmannsretten uriktig har lagt til grunn at det ikke foreligger opplysninger om mangel på medvirkning fra mors side etter at det ble oppnevnt tilsynsperson. Dokumentasjonen fra familievernkontoret viser at saken er oversendt regionskontoret, fordi mor fortsatt motsetter seg samvær i tråd med rettsforliket.
- (9) *B* har tatt til motmæle. Det er anført at lagmannsrettens kjennelse er riktig, og at det ikke er grunnlag for å si at mor har utvist manglende vilje til medvirkning etter at tilsynsperson ble oppnevnt. Mor kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen i referatet fra familievernkontoret. Hun har ikke motsatt seg å følge rettsforliket, men er uenig i familievernkontorets tolkning av dette.
- (10) *Lagmannsretten* har i oversendelsesbrevet til Høyesterett 18. juni 2018 gjort oppmerksom på at rettens medlemmer ved en feil ikke ble gjort kjent med side 2 i brev fra *X* familievernkontor, som var bilag 2 til prosesskriv 16. mai 2018 fra *As* prosessfullmektig.
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse, og ankeutvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. tvisteloven § 30-6.
- (12) I forbindelse med lagmannsrettens behandling av saken ble fars prosessfullmektig bedt om å innhente opplysninger fra *X* familievernkontor om oppnevning av tilsynsperson. Prosessfullmektigen oversendte redegjørelsen fra familievernkontoret til lagmannsretten per post 16. mai 2018. Ved en feil ble kun den første av to sider i redegjørelsen scannet inn i lagmannsretten. Rettens medlemmer, som forholdt seg til de digitale dokumentene, hadde derfor ikke tilgang til denne i sin helhet da saken ble behandlet.
- (13) I kjennelsen har lagmannsretten flere ganger vist til redegjørelsen fra familievernkontoret, og retten har lagt til grunn at mor har samarbeidet om gjennomføring av samvær etter at tilsynspersonen ble oppnevnt. Lagmannsretten mente derfor, i motsetning til tingretten, at mor ikke kunne lastes for at samvær ikke var gjennomført i henhold til rettsforliket.
- (14) På side 2 i familievernkontorets redegjørelse heter det om et møte som ble avholdt med far og mor 2. mai 2018:
- "...Vi presenterer rettsforliket for partene, og prøver å få til en avtale mellom mor og far. Mor er tidlig klar på at hun ikke vil inngå en avtale utfra rettsforliket som foreligger. Hun sier far har forpliktet seg til å få et familiemedlem av seg til å være tilstede under hele samværet, i tillegg til støttet tilsyn fra det offentlige. Hun sier barna ikke vil være alene med far.**
- Saken stopper her, og sendes tilbake til regionskontoret."**

- (15) Som det fremgår var det ikke riktig, slik lagmannsretten la til grunn, at det ikke forelå opplysninger om at mor kunne lastes for at samvær ikke er gjennomført. Opplysningene fra familievernkontoret viser at mor fortsatt ikke medvirker til samvær. Dette er en opplysning som tilsier at saken kunne fått et annet utfall i lagmannsretten og gjelder uavhengig av om mor selv er uenig i familievernkontorets referat fra det aktuelle møtet.
- (16) Ankeutvalget finner på denne bakgrunn at lagmannsrettens manglende kjennskap til side 2 i redegjørelsen fra familievernkontoret er en saksbehandlingsfeil som det er nærliggende at kan ha hatt betydning for den avgjørelsen som er anket, jf. tvisteloven § 29-21 første ledd. Dette gjelder selv om lagmannsrettens dommere ikke kan lastes for feilen.
- (17) Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.
- (18) Etter omstendighetene tilkjennes ikke sakskostnader.
- (19) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

1. Hålogaland lagmannsretts kjennelse 28. mai 2018 i sak 18-066182ASK-HALO oppheves.
2. Sakskostnader tilkjennes ikke.

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Riktig utskrift: